KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2015/1350

av den 3 augusti 2015

om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 461/2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av visst slags polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 597/2009 av den 11 juni 2009 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]) (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 19, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

1.1 Gällande åtgärder

(1) Genom förordning (EG) nr 2603/2000 ([2]) införde rådet en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalat (nedan kallat *PET-plast*) med ursprung i bl.a. Indien. Genom förordning (EG) nr 1645/2005 ([3]) ändrade rådet nivån på de utjämningsåtgärder som gäller för import av PET-plast från Indien. Ändringarna var ett resultat av en påskyndad översyn som inletts enligt artikel 20 i förordning (EG) nr 597/2009. Efter en översyn vid giltighetstidens utgång införde rådet genom förordning (EG) nr 193/2007 ([4]) en slutgiltig utjämningstull för ytterligare fem år. Utjämningsåtgärderna ändrades därefter genom rådets förordning (EG) nr 1286/2008 ([5]) och rådets genomförandeförordning (EU) nr 906/2011 ([6]), efter partiella interimsöversyner. En senare partiell interimsöversyn avslutades utan att de gällande åtgärderna ändrades genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 559/2012 ([7]). Efter en ytterligare översyn vid giltighetstidens utgång införde rådet genom genomförandeförordning (EU) nr 461/2013 ([8]) en slutgiltig utjämningstull för ytterligare fem år. Genom beslut 2000/745/EG ([9]) godtog kommissionen åtaganden om ett minimiimportpris av tre exporterande tillverkare i Indien. Genom genomförandebeslut 2014/109/EU ([10]) återtog kommissionen sitt godtagande av åtagandena på grund av en förändring i de omständigheter under vilka åtagandena godtagits.

([1]) EGT L 188, 18.7.2009, s. 93.

([2]) Rådets förordning (EG) nr 2603/2000 av den 27 november 2000 om införande av en slutgiltig utjämningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tullen på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indien, Malaysia och Thailand samt om avslutande av antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Indonesien, Republiken Korea och Taiwan (EGT L 301, 30.11.2000, s. 1).

([3]) Rådets förordning (EG) nr 1645/2005 av den 6 oktober 2005 om ändring av förordning (EG) nr 2603/2000 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av ett visst slags polyetentereftalat med ursprung bl.a. i Indien (EUT L 266, 11.10.2005, s. 1).

([4]) Rådets förordning (EG) nr 193/2007 av den 22 februari 2007 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalatfilm (PET-plast) med ursprung i Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 2026/97 (EUT L 59, 27.2.2007, s. 34).

([5]) Rådets förordning (EG) nr 1286/2008 av den 16 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 193/2007 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien och om ändring av förordning (EG) nr 192/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bl.a. Indien (EUT L 340, 19.12.2008, s. 1).

([6]) Rådets förordning (EU) nr 906/2011 av den 2 september 2011 om ändring av förordning (EG) nr 193/2007 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien och om ändring av förordning (EG) nr 192/2007 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bl.a. Indien (EUT L 232, 9.9.2011, s. 19).

([7]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 559/2012 av den 26 juni 2012 om avslutande av den partiella interimsöversynen av de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bland annat Indien (EUT L 168, 28.6.2012, s. 6).

([8]) Rådets genomförandeförordning (EU) nr 461/2013 av den 21 maj 2013 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av visst slags polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien efter en översyn vid giltighetstidens utgång enligt artikel 18 i förordning (EG) nr 597/2009 (EUT L 137, 23.5.2013, s. 1).

([9]) Kommissionens beslut 2000/745/EG av den 29 november 2000 om godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i Republiken Indien, Republiken Indonesien, Malaysia, Republiken Korea, Taiwan och Konungariket Thailand (EGT L 301, 30.11.2000, s. 88).

([10]) Kommissionens genomförandebeslut 2014/109/EU av den 4 februari 2014 om upphävande av beslut 2000/745/EG beträffande godtagande av åtaganden som gjorts i samband med antidumpningsförfarandet och antisubventionsförfarandet rörande import av visst slags polyetentereftalat med ursprung i bland annat Republiken Indien (EUT L 59, 28.2.2014, s. 35).

(2) De gällande åtgärderna består av en specifik utjämningstull vars tullsats är 0–106,50 euro/ton för individuellt namngivna indiska tillverkare och den övriga tullsatsen är 69,40 euro/ton för import från alla övriga tillverkare.

1.2 **Inledande av två partiella interimsöversyner**

(3) En begäran om två partiella interimsöversyner enligt artikel 19 i grundförordningen gjordes av respektive Dhunseri Petrochem & Tea Limited (nedan kallat *Dhunseri*) och Reliance Industries Limited (nedan kallat *Reliance*) som är indiska exporterande tillverkare av PET-plast (nedan kallade *sökandena*). Begäran var begränsad till en undersökning av den subventionering som gäller de respektive sökande.

(4) Sökandena lade fram *prima facie*-bevisning för att en fortsatt tillämpning av åtgärderna på deras nuvarande nivå inte längre är nödvändig för att motverka den utjämningsbara subventioneringen. Framför allt lade sökandena fram *prima facie*-bevisning som visar att subventionsbeloppet har minskat till betydligt under den tullsats som är tillämplig på sökandena.

(5) I fallet Dhunseri beror denna sänkning av den allmänna subventionsnivån på att den sökande inte längre omfattas av systemet för exportorienterade företag, och på att importtullen som tillämpas på råvaran som används för att framställa den undersökta produkten har minskat sedan undersökningen som ledde till den nuvarande nivån på åtgärderna.

(6) I fallet Reliance beror denna sänkning av den allmänna subventionsnivån på att tullkreditsystemet och incitamentsystemet (SHIS-systemet) inte längre tillämpas och på att de belopp som var tillgängliga för sökanden inom ramen för andra system, t.ex. fokusmarknadssystemet, fokusproduktsystemet, systemet med förhandstillstånd och systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror, har minskats.

(7) Efter att ha fastställt att varje begäran innehöll tillräcklig *prima facie*-bevisning meddelade kommissionen genom två tillkännagivanden den 6 juni 2014 ([1]) respektive den 1 augusti 2014 ([2]) att den inledde partiella interimsöversyner enligt artikel 19 i grundförordningen. Översynerna begränsades till en undersökning av den subventionering som gäller de individuella sökandena.

1.3 **Parter som berörs av undersökningen**

(8) Kommissionen underrättade officiellt sökandena, företrädarna för exportlandet och unionstillverkarnas intresseorganisation om att översynen hade inletts. Berörda parter gavs möjlighet att inom den tid som angavs i tillkännagivandena om inledande lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda.

(9) Reliance begärde och gavs tillfälle att bli hört.

(10) För att kommissionen skulle få de uppgifter som den ansåg nödvändiga för undersökningen översände den ett frågeformulär till sökandena och de indiska myndigheterna, och fick svar inom den fastställda tidsfristen.

(11) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för att kunna avgöra frågan om subventionering. Kommissionen gjorde kontrollbesök på plats hos Dhunseri i Kolkata (Indien) samt hos Reliance i Mumbai och hos de indiska myndigheterna i New Delhi (generaldirektoratet för utrikeshandel och handelsministeriet) och i Kolkata (det västbengaliska ministeriet för handel och industri).

1.4 **Översynsperiod**

(12) Undersökningen av subventionering omfattade perioden från och med den 1 april 2013 till och med den 31 mars 2014 (nedan kallad *översynsperioden*).

([1]) Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsöversyn av de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien (EUT C 171, 6.6.2014, s. 11).

([2]) Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsöversyn av de utjämningsåtgärder som tillämpas på import av visst slags polyetentereftalat (PET-plast) med ursprung i Indien (EUT C 250, 1.8.2014, s. 11).

1.5 **Meddelande av uppgifter**

(13) Den 16 juni och den 1 juli 2015 underrättades de indiska myndigheterna och andra berörda parter om de grundläggande fakta och överväganden på grundval av vilka kommissionen avsåg att föreslå ändrade tullsatser tillämpliga på Dhunseri och Reliance. De gavs även möjlighet att lämna synpunkter inom en rimlig tidsfrist. Alla inlagor och synpunkter beaktades enligt vad som beskrivs nedan.

2. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

2.1 **Berörd produkt**

(14) Den produkt som är föremål för översyn är polyetentereftalat med en viskositetskvot på minst 78 ml/g enligt ISO-standard 1628–5, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 3907 60 20, med ursprung i Indien (nedan kallad *den berörda produkten*).

2.2 **Likadan produkt**

(15) Undersökningen visade att den berörda produkten har samma grundläggande fysikaliska och kemiska egenskaper och användningsområden som den produkt som tillverkas och säljs på den inhemska marknaden i Indien. De produkter som säljs på hemmamarknaden och på exportmarknaden anses därför vara likadana produkter i den mening som avses i artikel 2 c i grundförordningen.

3. **UNDERSÖKNINGSRESULTAT**

3.1 **Subventionering**

(16) På grundval av de uppgifter som lämnades av de indiska myndigheterna och sökandena samt på grundval av svaren på kommissionens frågeformulär undersöktes följande system som påstods innebära subventionering:

Landsomfattande system:

a) Systemet med förhandstillstånd

b) Tullrestitutionssystemet

c) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror

d) Fokusmarknadssystemet

e) Fokusproduktsystemet

f) Incitamentsystemet för ökad export

g) Inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling (i tabeller kallat *ITIRAD*)

Regionala system:

h) Västbengalens subventionssystem/Västbengalens incitamentsystem

Förment avslutade/icke tillämpliga landsomfattande system som tidigare använts av de sökande:

i) Systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag

j) Tullkreditsystemet

k) Incitamentsystemet (Status Holder Incentive Scrip)

Förment avslutade/icke tillämpliga landsomfattande system som tidigare använts av de sökande:

l) Delstaten Gujarats system för att stimulera kapitalinvesteringar

(17) Systemen i skäl 16 a, c–f och i–k grundar sig på Foreign Trade (Development and Regulation) Act nr 22 från 1992, som trädde i kraft den 7 augusti 1992 (nedan kallad *lagen om utrikeshandel*). Genom lagen om utrikeshandel bemyndigas Indiens myndigheter att göra tillkännagivanden om export- och importpolitiken. Dessa sammanfattas i dokument om utrikeshandelspolitiken som utfärdas av handelsministeriet vart femte år och uppdateras regelbundet. Det dokument om utrikeshandelspolitiken som är relevant för översynsperioden i denna undersökning är *Foreign Trade Policy 2009–2014* (nedan kallat *FTP 09–14*). De förfaranden som de indiska myndigheterna tillämpar för FTP 09–14 beskrivs också närmare i förfarandehandboken 09–14, volym I (nedan kallad *HOP I 09–14*). Förfarandehandboken uppdateras regelbundet. Den 1 april 2015 offentliggjorde den indiska regeringen det nya dokumentet om utrikeshandelspolitiken för 2015–2020 som avslutar fokusmarknadssystemet och fokusproduktsystemet.

(18) Det system som anges i skäl 16 b grundar sig på avsnitt 75 i tullagen (Customs Act) från 1962, på avsnitt 37 i lagen om central punktskatt (Central Excise Act) från 1944, avsnitten 93A och 94 i skattelagen (Financial Act) från 1994 och på reglerna om tullar, centrala punktskatter och restitution av skatt på tjänster (Customs, Central Excise Duties and Service Tax Drawback Rules) från 1995. Restitutionssatserna offentliggörs regelbundet.

(19) Det system som anges i skäl 16 g grundar sig på lagen om inkomstskatt (Income Tax Act) från 1961, som ändras varje år genom skattelagen (Finance Act).

(20) Det system som anges i skäl 16 h förvaltas av delstaten Västbengalen och fastställdes av det västbengaliska ministeriet för handel och industri i tillkännagivande nr 580-CI/H av den 22 juni 1999.

(21) Det system som anges i led 16 l ovan förvaltas av delstatsregeringen i Gujarat och grundar sig på delstatens politik för stimulanser till industrin.

(22) Undersökningen visade att systemen som anges i skäl 16 i–l antingen har avslutats eller inte längre är tillgängliga för sökandena.

3.2 **Systemet med förhandstillstånd**

(23) Kommissionen fastställde att Reliance använde systemet med förhandstillstånd under översynsperioden.

3.2.1 *Rättslig grund*

(24) Systemet med förhandstillstånd beskrivs närmare i punkterna 4.1.1–4.1.14 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 och kapitel 4.1–4.30 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

3.2.2 *Stödberättigande*

(25) Systemet med förhandstillstånd består av sex delsystem, som beskrivs närmare i skäl 26. Delsystemen skiljer sig åt bl.a. avseende vilka företag och verksamheter som omfattas. Tillverkande exportörer och exporterande handlare som ”har anknytning till” tillverkare kan få förhandstillstånd inom delsystemen för fysisk export och för årligt behov. Exporterande tillverkare som levererar till en slutgiltig exportör kan få förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Huvudleverantörer som levererar till företag som ingår i de kategorier av ”leverans likställd med export” som nämns i punkt 8.2 i FTP 09–14, t.ex. leverantörer till exportorienterade företag, kan få förhandstillstånd för leverans likställd med export. Slutligen kan mellanliggande leverantörer till tillverkande exportörer få förmåner från leveranser likställda med export inom delsystemen med dokument för förhandsbefrielse och med ömsesidig inhemsk remburs.

3.2.3 *Praktiskt genomförande*

(26) Förhandstillstånd kan utfärdas i fråga om följande:

a) Fysisk export: Detta är det viktigaste delsystemet. Det möjliggör tullfri import av insatsvaror för att tillverka en specifik resulterande exportprodukt. Med ”fysisk” i detta avseende menas att exportprodukten måste lämna Indiens territorium. I licensen anges den tillåtna importmängden och exportskyldigheten, inbegripet typen av exportprodukt.

b) Årligt behov: Denna typ av tillstånd är inte knuten till någon specifik exportprodukt utan till en bredare produktgrupp (t.ex. kemiska och närstående produkter). Licensinnehavaren kan – upp till ett visst tröskelvärde som bestäms av företagets tidigare exportresultat – tullfritt importera varje insatsvara som ska användas för att tillverka en produkt som ingår i en sådan produktgrupp. Företaget kan välja att exportera varje typ av resulterande produkt som ingår i produktgruppen och som tillverkats av sådant tullfritt material.

c) Mellanliggande leverans: Detta delsystem omfattar fall där två tillverkare avser att tillverka en bestämd exportprodukt och delar upp tillverkningsprocessen mellan sig. Den tillverkande exportören som tillverkar halvfabrikatet kan tullfritt importera insatsvaror och för detta syfte få ett förhandstillstånd för mellanliggande leverans. Den slutgiltiga exportören slutför tillverkningen och är skyldig att exportera den färdiga produkten.

d) Leverans likställd med export: Genom detta delsystem kan en huvudleverantör tullfritt importera insatsvaror som behövs för att tillverka varor som ska säljas som leveranser likställda med export till de kundkategorier som nämns i punkt 8.2 b–f, g, i och j i dokumentet om utrikeshandel 09–14. Enligt de indiska myndigheterna avses med leverans likställd med export sådana transaktioner där de levererade varorna inte lämnar landet. Ett flertal kategorier av leveranser betraktas som leveranser likställda med export förutsatt att varorna har tillverkats i Indien, t.ex. leveranser av varor till ett exportorienterat företag eller till ett företag i en särskild ekonomisk zon.

e) Dokument för förhandsbefrielse: En innehavare av ett förhandstillstånd som avser att anskaffa insatsvaror från inhemska källor i stället för att direktimportera dem har möjlighet att göra detta med hjälp av dokument för förhandsbefrielse. I sådana fall godkänns förhandstillstånden som dokument för förhandsbefrielse och överlåts till den inhemska leverantören vid leverans av de varor som anges i dessa. Gottskrivningen av dokument för förhandsbefrielse berättigar den inhemska leverantören till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i FTP 09–14 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export). Genom systemet med dokument för förhandsbefrielse återbetalas skatter och tullar till leverantören i stället för till den slutgiltiga exportören i form av tullrestitution/återbetalning av tull. Skatter och tullar kan återbetalas för såväl inhemska insatsvaror som importerade insatsvaror.

f) Ömsesidig inhemsk remburs: Även detta delsystem täcker inhemska leveranser till en innehavare av ett förhandstillstånd. Innehavaren av ett sådant tillstånd kan vända sig till en bank för att teckna en inhemsk remburs till förmån för en inhemsk leverantör. Banken godkänner tillståndet för direkt import endast i fråga om värdet och volymen med avseende på de varor som anskaffas på den inhemska marknaden i stället för att importeras. Den inhemska leverantören får rätt till de förmåner enligt systemet med leveranser likställda med export som beskrivs i punkt 8.3 i FTP 09–14 (dvs. förhandstillstånd för mellanliggande leverans/leverans likställd med export, tullrestitution eller återbetalning av slutlig punktskatt vid leverans likställd med export).

(27) Kommissionen fastställde att Reliance under hela översynsperioden fortsatte att använda sig av endast ett av dessa delsystem för den berörda produkten, nämligen systemet med förhandstillstånd för fysisk export. Det är därför inte nödvändigt att fastställa huruvida de andra outnyttjade delsystemen är utjämningsbara.

(28) När det gäller användningen av systemet med förhandstillstånd för fysisk export som avses i skäl 26 a, fastställer Indiens myndigheter volymen och värdet av vad som får importeras och vad som måste exporteras och anger detta i förhandstillståndet. Dessutom ska myndigheternas tjänstemän vid import- och exporttillfällena registrera transaktionerna i förhandstillståndet. Den importvolym som tillåts inom ramen för systemet med förhandstillstånd fastställs av de indiska myndigheterna på grundval av standardnormer för input/output, som finns för de flesta produkter inklusive den berörda produkten.

(29) För att Indiens myndigheter ska kunna företa kontroller, har innehavaren av ett förhandstillstånd rättslig skyldighet att i det föreskrivna formatet för varje tillstånd föra ett register över den faktiska förbrukningen av tullfritt importerade/inhemskt anskaffade varor (se punkterna 4.26 och 4.30 i samt tillägg 23 till HOP I 04–09 och HOP I 09–14). Detta register måste kontrolleras av en auktoriserad extern revisor och kostnadsrevisor (cost and works accountant), som utfärdar ett intyg om att det föreskrivna registret och de relevanta underlagen har undersökts och att de uppgifter som lämnas enligt tillägg 23 är korrekta i alla avseenden.

(30) Importerade insatsvaror får inte överföras och måste användas för att tillverka den resulterande exportprodukten. Skyldigheten att exportera måste fullgöras inom en viss tidsfrist efter tillståndets utfärdande (24 månader med möjlighet till två förlängningar om 6 månader vardera).

(31) Kommissionen fastställde att det inte fanns någon koppling mellan de importerade insatsvarorna och de exporterade färdiga produkterna. De berättigande insatsvarorna importeras också och används för andra produkter än den berörda produkten. Tillstånd för olika produkter kan dessutom slås samman, vilket också sker. Det betyder att export med förhandstillstånd av en produkt kan ge rätt till tullfri import av insatsvaror enligt ett förhandstillstånd för en annan produkt. Under kontrollbesöket som utfördes av kommissionen bekräftade Reliance att denna brist på klar koppling gör att förbrukningen av insatsmaterial rapporteras på grundval av standardnormerna. När det gäller de kontrollkrav som avses i skäl 29 i den här förordningen saknade företaget dokumentation för att bevisa att den externa revisionen av förbrukningsregistret ägt rum. Sammantaget drog kommissionen slutsatsen att Reliance inte kunde påvisa att de relevanta bestämmelserna inom ramen för utrikeshandelspolitiken hade uppfyllts.

3.2.4 *Slutsatser om systemet för förhandstillstånd*

(32) Befrielsen från importtull utgör en subvention enligt artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen, dvs. ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom befrielsen minskar de tullintäkter som annars skulle erhållas, vilket innebär att de undersökta exportörerna beviljas en förmån genom att befrielsen förbättrar deras likviditet.

(33) Ett företag kan inte erhålla förmåner inom ramen för detta system om det inte åtar sig att exportera. Det berörda delsystemet i detta fall är dessutom klart och tydligt rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektiva och utjämningsbara enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.

(34) Det delsystem som använts i detta fall kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller som ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler om restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler om restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. De indiska myndigheterna tillämpade inte ett effektivt kontrollsystem eller ett förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror och vilka mängder av dem som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten (se avsnitt II.4 i bilaga II till grundförordningen och, när det gäller restitutionssystem som tillåter substitution, avsnitt II.2 i bilaga III till grundförordningen). Vidare anses att standardnormerna för den berörda produkten inte var tillräckligt exakta och att de inte i sig kan betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom utformningen av dem inte gör det möjligt för de indiska myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilka mängder insatsvaror som förbrukats i exporttillverkningen. De indiska myndigheterna utförde inte heller några ytterligare granskningar avseende de insatsvaror som faktiskt förbrukats, vilket de normalt sett borde ha gjort när det saknas ett effektivt tillämpat kontrollsystem (se avsnitt II.5 i bilaga II och avsnitt II.3 i bilaga III till grundförordningen).

(35) Det delsystem som avses i skäl 26 a är därför utjämningsbart.

3.2.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(36) Eftersom det inte rör sig om ett godkänt restitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution, motsvarar den utjämningsbara förmånen avskrivning av de totala importtullar som normalt tas ut vid import av insatsvaror. I detta avseende ska noteras att grundförordningen inte bara föreskriver att avskrivning av ett ”alltför stort” tullbelopp får utjämnas. Enligt artikel 3.1 a ii i och led i i bilaga I till grundförordningen får visserligen endast en alltför stor eftergift av tullar utjämnas, förutsatt att villkoren i bilagorna II och III till grundförordningen är uppfyllda. Dessa villkor uppfylldes emellertid inte i detta fall. Om det inte fastställs att det finns ett adekvat kontrollsystem är det ovannämnda undantaget för restitutionssystem således inte tillämpligt och de normala reglerna för utjämning av beloppet av obetalda tullar (uteblivna intäkter), snarare än en föregiven alltför stor avskrivning, är tillämpliga. I enlighet med avsnitt II i bilaga II och avsnitt II i bilaga III till grundförordningen är den undersökande myndigheten inte skyldig att beräkna omfattningen av den alltför stora avskrivningen. Tvärtom behöver den undersökande myndigheten enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen bara fastställa att det föreligger tillräcklig bevisning för att det angivna kontrollsystemet inte är lämpligt.

(37) Som förklaras i skäl 31 är rätten till förmån (dvs. export enligt licensen) och förmånstilldelningen (dvs. tullfri import av produkten) endast löst förbundna med varandra. De behöver inte uppstå i någon särskild ordning eller

tidsrum. Även om förmånen uppstår under översynsperioden kan tilldelningen uppstå både före och efter översynsperioden. Genom sammanslagning kan dessutom en förmån under en viss produktlicens överföras för att till slut tilldela en förmån för en annan produkt.

(38) I den undersökning som ledde till den nuvarande tullsatsen för Reliance, dvs. förordning (EU) nr 906/2011 (nedan kallad *den tidigare förordningen*) beräknades subventionsbeloppet för Reliance från systemet med förhandstillstånd på grundval av uteblivna importtullar på material som importerats för samtliga produkter inom ramen för systemet under översynsperioden. Detta belopp fördelades sedan över de exporterande tillverkarnas totala omsättning under översynsperioden.

(39) I den aktuella undersökningen hade kommissionen inte tillgång till samtliga uppgifter om den import enligt systemet med förhandstillstånd som skedde under översynsperioden. Dessa uppgifter användes under den tidigare undersökningen när subventioneringsnivån enligt systemet med förhandstillstånd först fastställdes för Reliance. Reliance tillhandahöll i stället uppgifter för tillstånd som utfärdats endast under översynsperioden och endast för den berörda produkten. Kommissionen underrättade Reliance om att, av de skäl som diskuteras i skälen 31 och 37 i denna förordning, dessa uppgifter bedömdes som ofullständiga och bad Reliance att tillhandahålla relevant information, som begärts i frågeformuläret. Reliance tillhandahöll inte de begärda upplysningarna med förklaringen att insatsvarorna som importerats med förhandstillstånd för att tillverka PET-plast också importeras enligt förhandstillstånd för många andra produkter, inbegripet dem som tillverkas av andra avdelningar i företaget.

(40) På grund av att relevanta uppgifter saknades var kommissionen inte i stånd att beräkna subventioneringsbeloppet på grundval av uteblivna importtullar på material som importerats för samtliga produkter inom ramen för systemet under översynsperioden som i den tidigare undersökningen. Under dessa omständigheter, enligt Reliances förslag, gjordes beräkningen på grundval av det totala antalet exporttransaktioner som klarerats under översynsperioden enligt systemet med förhandstillstånd för den berörda produkten. De indiska myndigheterna bekräftade att det är osannolikt att ett företag inte skulle göra anspråk på en förmån som det har rätt att begära enligt systemet med förhandstillstånd. På grundval av detta och genom att använda standardnormerna kan de tullar som sparats in på importerat insatsmaterial beräknas på ett tillförlitligt sätt.

(41) Den subventionsmarginal som fastställts inom ramen för detta system under översynsperioden för Reliance var 4,67 %.

3.2.6 *Synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter*

(42) Reliance var inte införstådd med användandet av standardnormerna för att beräkna förmånen enligt förhandstillståndet. Företaget påpekade att kommissionen använde sig av denna metod för att Reliance teoretiskt sett kunde använda förhandstillstånd som beviljats för andra produkter för att importera råvaror som används för att tillverka PET-plast. Reliance hävdade att kommissionen inte motiverade detta påstående. Företaget ansåg vidare att kommissionen, genom att använda standardnormerna, beräknade den högsta möjliga förmån som Reliance teoretiskt sätt kunde ha erhållit. Reliance ansåg också att kommissionen i tidigare undersökningar endast tog hänsyn till den faktiskt erhållna förmånen för den berörda produkten, och inte till hypotetiska förmåner som kunde ha mottagits för andra produkter. Reliance ansåg att kommissionen, genom att beräkna förmånen enligt förhandstillståndet, borde ha tagit hänsyn enbart till uteblivna importtullar under översynsperioden enligt förhandstillstånd som beviljats för PET-plast.

(43) Kommissionen konstaterar först att den metod som används i den aktuella undersökningen utformades av Reliance. Den noterar också att det inte är enbart hypotetiskt att råvaror som importerades med förhandstillstånd som beviljats för andra produkter än PET-plast används för tillverkning av PET-plast, och att råvaror som importerats med PET-tillstånd inte används. På grund av dess struktur är det material som importerats tullfritt av Reliance med förhandstillstånd för PET-plast inte insatsfärdigt, utan basråvaror, till exempel nafta. Som Reliance bekräftat under undersökningen och noterat i skäl 31 ovan importeras dessa basråvaror med förhandstillstånd för (och används i tillverkningen av) andra produkter i och utanför den petrokemiska sektorn. Det finns inga enskilda slutna system för tillverkning av dessa olika produkter, och därför är de insatsvaror som importeras med förhandstillstånd för PET-plast blandade med andra insatsvaror som importeras med förhandstillstånd för andra

produkter. Av denna blandning tillverkas en rad olika produkter för export med förhandstillstånd eller andra system och för den inhemska marknaden. I motsats till vad Reliance hävdar bekräftar denna situation tillsammans med de överväganden som omnämns i skäl 37 ovan att fastställandet av den faktiska förmånen som beviljats export av PET-plast under översynsperioden inte kan begränsas till undersökningen av import av insatsvaror med förhandstillstånd för PET-plast under denna period.

(44) Gällande praxis i tidigare undersökningar som Reliance erinrar om, är det den undersökning som ledde till den aktuella tullsatsen som är relevant. Som omnämnts i skäl 38–40 ovan erhöll inte kommissionen inte tillräckliga uppgifter för att tillämpa denna metod. Mot bakgrund av detta fastslog alltså kommissionen att den metod som används i den aktuella undersökningen inte desto mindre korrekt avspeglar den faktiska förmånen för export av PET-plast med förhandstillstånd under översynsperioden.

(45) Kommissionen instämmer inte med synpunkten att den valda metoden beräknar den högsta möjliga förmån som Reliance kunde erhålla för export av PET-plast. Beräkningarna grundar sig på de priser och tullar som var tillämpliga under översynsperioden medan, som förklaras i skäl 37 ovan, den relevanta exporten kunde ha ägt rum före, under eller efter denna period. Beträffande synpunkten att den förmån som kommissionen beräknat skulle vara hypotetisk, som förklaras i skäl 40, bekräftade de indiska myndigheterna att det är osannolikt att ett företag inte skulle göra anspråk på en förmån som det har rätt att begära enligt systemet med förhandstillstånd. Ett företag skulle exportera med förhandstillstånd endast om det redan har importerat relevanta insatsvaror, eller avser att göra det inom en nära framtid. Annars skulle företaget ha valt tullrestitutionssystemet (beskrivs nedan) som inte kräver att insatsvaror importeras. Efter det slutliga meddelandet av uppgifter framförde Reliance inga argument om varför det inte skulle kunna begära den förmån som export med förhandstillstånd ger det rätt till.

(46) Reliance och de indiska myndigheterna hävdade att den förmån som beräknats på grundval av förhandstillstånd borde begränsas till den alltför stora förmån som Reliance beviljats. Reliance och de indiska myndigheterna hävdade att förhandstillståndet borde betraktas som ett tullrestitutionssystem i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen på grund av det befintliga tillägg 23-baserade systemet som redovisar de värden som faktiskt förbrukats. Enligt Reliance och de indiska myndigheterna utgör detta, tillsammans med certifieringen av tillägg 23 av oberoende revisorer och möjligheten till granskning av de indiska myndigheterna, en tillräcklig övervakningsprocess. Avslutningsvis hävdade Reliance att tack vare dess effektivitet, så länge som standardnormerna respekteras, kan de indiska myndigheterna vara säkra på att ingen alltför stor tullrestitution beviljas.

(47) Som noterats i skäl 31 ovan, eftersom Reliances omständigheter som vidare beskrivs i skäl 43, redovisas förbrukningen av insatsvaror på grundval av standardnormerna. Under kommissionens kontroll på plats tillhandahöll inte Reliance kommissionen ett tillägg 23 för den berörda produkten. Ett sådant tillägg 23 tillhandahölls kommissionen via de indiska myndigheterna först efter den kontroll på plats som genomfördes hos Reliance och de indiska myndigheterna. Som framgår av tillägg 23 omfattas certifieringen av en oberoende revisor av en ansvarsfriskrivning där ”granskningen av den faktiskt förbrukade mängden grundar sig på företagets kostnadsunderlag”. Kommissionen fann inget belägg för någon granskning från de indiska myndigheterna av den information som lämnats in i tillägg 23, varken för PET-plast eller för någon annan produkt tillverkad av Reliance. Under sådana omständigheter instämmer inte kommissionen med att en tillräcklig övervakningsprocess skulle existera. Till slut, som omnämns i skäl 34 ovan, kan inte standardnormerna i sig betraktas som ett system för att kontrollera den faktiska förbrukningen, eftersom utformningen av dessa standardnormer inte gör det möjligt för de indiska myndigheterna att med tillräcklig noggrannhet kontrollera vilken mängd insatsvaror som förbrukats i exportproduktionen. Av de orsaker som anges i detta skäl håller inte kommissionen med om att förhandstillstånd ska betraktas som ett tullrestitutionssystem enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen.

(48) Reliance noterade också att importtullsatsen för reformat minskade från 10 % till 2,5 %. Eftersom förmånen enligt förhandstillståndet beräknades på grundval av uteblivna importtullar hävdade Reliance att eftersom denna ändring är av varaktig karaktär bör den avspeglas i beräkningen av förmånen enligt systemet.

(49) Kommissionen noterar att enligt artikel 5 i grundförordningen ”storleken på utjämningsbara subventioner ska beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser”. I linje med artikel 15.1 i grundförordningen kan ändringar som uppstod efter översynsperioden

beaktas endast om subventionen eller subventionerna dras tillbaka, eller om det har visats att subventionerna inte längre ger de berörda exportörerna en förmån. Så är inte fallet här.

(50) De indiska myndigheterna hävdade att kommissionen beaktade förmånen av både förhandstillståndet och tullrestitutionssystemet med avseende på samma exporttransaktioner. De indiska myndigheterna noterade att ett företag får använda förhandstillståndet för import av insatsvaror för PET-plast, men att de sedan exporterar viss PET-plast enligt tullrestitutionssystemet. I sådana fall skulle företaget åläggas att vidta annan export motsvarande den tull som inte betalats på insatsvaror. De indiska myndigheterna hävdade att om kommissionen i detta fall skulle beräkna förmånen på grundval av den samlade oförtullade importen av insatsvaror enligt förhandstillståndet och den totala tullrestitutionen för exporten, skulle detta innebära att förmånen räknades dubbelt.

(51) Kommissionen konstaterar att de indiska myndigheternas argument förutsätter att förmånen enligt förhandstillståndet beräknades enbart på grundval av importen under översynsperioden och förmånen enligt tullrestitutionssystemet på grundval av exporten. Som förklaras i skäl 40 beräknades dock förmånen enligt förhandstillståndet på grundval av exporten av PET-plast under översynsperioden, samt de uteblivna importtullar som denna export ger rätt till. I sådant fall är dubbelräkning omöjlig. Eftersom detta system gör det möjligt att importera insatsvaror enligt ett system och exportera de resulterande produkterna enligt ett annat, noterar kommissionen att detta visar att dess metod är anpassad för att korrekt beräkna förmånen enligt förhandstillståndet. Av de orsaker som anges i detta skäl håller inte kommissionen med om att förhandstillstånd ska betraktas som ett tullrestitutionssystem enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen.

(52) Slutligen hävdade Reliance att eftersom förhandstillståndet och tullrestitutionssystemet utesluter varandra, bör förmånen enligt dessa två system beräknas endast för deras respektive volymer på grundval av den genomsnittliga förmån som kan uppnås enligt förhandstillståndet och tullrestitutionssystemet.

(53) Som Reliance noterar i sina kommentarer till det slutgiltiga meddelandet om upplysningar beräknade kommissionen förmånen enligt dessa två system på grundval av den totala volymen av den berörda produkten som exporterats från Indien. Denna metod är i överensstämmelse med artikel 7.2 i grundförordningen. Som vidare förklaras i skäl 51 ovan tar den metod som kommissionen använder för att beräkna förmånen enligt förhandstillståndet och tullrestitutionssystemet hänsyn till dessa två systems ömsesidigt uteslutande karaktär. Påståendet avvisades därför.

3.3 **Tullrestitutionssystemet**

(54) Kommissionen fastställde att de sökande använde sig av tullrestitutionssystemet under översynsperioden.

3.3.1 *Rättslig grund*

(55) Tullrestitutionssystemet beskrivs närmare i restitutionsreglerna för tull och centrala punktskatter (Customs & Central Excise Duties Drawback Rules) från 1995, ändrade genom efterföljande meddelanden.

3.3.2 *Stödberättigande*

(56) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

3.3.3 *Praktiskt genomförande*

(57) Exportörer som omfattas av detta system kan ansöka om ett restitutionsbelopp, vilket beräknas som andel av värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. Tullrestitutionssatserna har fastställts av de indiska

myndigheterna för ett antal produkter, inbegripit den berörda produkten. Tullrestitutionssatserna fastställs på grundval av den genomsnittliga mängden eller det genomsnittliga värdet för det material som används som insatsvaror vid tillverkning av en produkt och som de genomsnittliga tullbelopp som betalats på insatsvaror. De är tillämpliga oberoende av om importtullar faktiskt har betalats eller inte. Tullrestitutionssatsen för den berörda produkten under översynsperioden var 3,9 % av fob-värdet fram till den 21 september 2013 och 3 % därefter.

(58) För att kunna beviljas förmåner inom ramen för detta system måste ett företag exportera. Vid den tidpunkt då uppgifter om transporten matas in i tullservern anges det att exporten äger rum inom ramen för tullrestitutionssystemet och tullrestitutionsbeloppet fastställs oåterkalleligen. Sedan det levererande företaget har lämnat in sitt exportintyg, EGM (Export General Manifest), och tullkontoret med tillfredsställande resultat har jämfört dokumentet med uppgifterna i exporthandlingen, är alla villkor uppfyllda för utbetalning av restitutionsbeloppet, antingen genom direkt utbetalning till exportörens bankkonto eller i form av en växel.

(59) Exportören måste också lämna bevis för exportinkomsten i form av ett bankintyg om att exporten utförts (nedan kallat *BRC*). Detta dokument kan tillhandahållas sedan restitutionsbeloppet har betalats ut, men de indiska myndigheterna kommer att återvinna det utbetalda beloppet om exportören inte lämnar in ett BRC inom en viss tidsfrist.

(60) Restitutionsbeloppet kan användas för valfritt ändamål.

(61) Det konstaterades att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera tullrestitutionsbelopp och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen när exportåtagandet uppfylls.

3.3.4 *Slutsats om tullrestitutionssystemet*

(62) Tullrestitutionssystemet innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen beviljas. Det så kallade tullrestitutionsbeloppet är ett ekonomiskt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom det tillhandahålls som en direkt överföring. Det finns inga restriktioner för användandet av dessa medel. Tullrestitutionsbeloppet innebär också att exportören får en förmån genom att dennes likviditet förbättras.

(63) Tullrestitutionsbeloppet för export bestäms av de indiska myndigheterna för varje produkt. Trots att systemet benämns tullrestitutionssystem har det inte de egenskaper som tillskrivs ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Den kontanta betalningen till exportören är inte knuten till faktiska betalningar av importtullar för råmaterial och är ingen tullkredit för att avräkna importtullar för tidigare eller framtida importer av råmaterial.

(64) Den betalning som sker i form av en direkt överföring av medel från de indiska myndigheterna efter export av exportörer måste betraktas som ett direkt bidrag från de indiska myndigheterna som är knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.

(65) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att tullrestitutionssystemet är utjämningsbart.

3.3.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(66) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknade kommissionen storleken på den utjämningsbara subventionen som den förmån vilken mottagaren konstaterats erhålla under översynsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då exporttransaktionen sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att erlägga restitutionsbeloppet, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a i i grundförordningen. De indiska myndigheterna kan inte längre påverka beviljandet av subventionen när tullmyndigheterna väl utfärdat en exporthandling som innehåller uppgift om bl.a. storleken på tullrestitutionen för exporttransaktionen i fråga. Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen det lämpligt att förmånerna inom ramen för tullrestitutionssystemet beräknas som summan av de restitutionsbelopp som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för systemet under översynsperioden.

(67) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelade kommissionen dessa subventionsbelopp över den totala exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(68) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 3,27 % för Dhunseri och 1,09 % för Reliance.

3.3.6 *Synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter*

(69) Reliance konstaterar att förmånen enligt tullrestitutionssystemet har minskat från 3 % till 2,4 % efter översynsperioden. Reliance hävdar att eftersom denna ändring är av varaktig karaktär bör den beaktas i beräkningen av förmånen enligt tullrestitutionssystemet. Reliance hävdar också att den förmån som beräknats på grundval av tullrestitutionssystemet bör begränsas till den alltför stora förmån som Reliance har erhållit, eftersom detta bör betraktas som ett tullrestitutionssystem enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen.

(70) När det gäller den minskade förmånen enligt tullrestitutionssystemet noterar kommissionen att enligt artikel 5 i grundförordningen ”storleken på utjämningsbara subventioner ska beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser”. I linje med artikel 15.1 i grundförordningen kan ändringar som uppstod efter översynsperioden beaktas endast om subventionen eller subventionerna dras tillbaka, eller om det har visats att subventionerna inte längre ger de berörda exportörerna en förmån. Detta är inte fallet i den nuvarande undersökningen och påståendet bör därför avvisas.

(71) Vad gäller påståendet att tullrestitutionssystemet ska betraktas som godtagbart enligt artikel 3.1 a ii i grundförordningen framfördes inga ytterligare argument för att underbygga detta påstående Denna invändning avvisas därför.

3.4 **Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror**

(72) Det konstaterades att Reliance erhöll skattelättnader enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror som kunde fördelas till den berörda produkten under översynsperioden.

3.4.1 *Rättslig grund*

(73) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror beskrivs närmare i kapitel 5 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 och i kapitel 5 i HOP I 09–14.

3.4.2 *Stödberättigande*

(74) Tillverkande exportörer, exporterande handlare som ”har anknytning till” stödjande tillverkare samt tjänsteleverantörer är stödberättigade enligt detta system.

3.4.3 *Praktiskt genomförande*

(75) På villkor att ett företag gör ett exportåtagande får det importera kapitalvaror (nya och begagnade kapitalvaror som är högst tio år gamla) med en nedsatt tullsats. På ansökan och mot betalning av en avgift utfärdar de indiska myndigheterna i detta syfte en licens inom ramen för detta system. Systemet innebär att en reducerad importtullsats på 3 % tas ut på samtliga kapitalvaror som importeras inom ramen för systemet. För att exportåtagandet ska anses vara fullgjort måste företaget använda de importerade kapitalvarorna för att tillverka en viss mängd exportvaror under en viss period. Enligt dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 kan kapitalvarorna importeras med en tullsats på 0 % inom ramen för systemet, men i så fall blir tidsperioden för fullgörande av exportåtagandet kortare.

(76) Innehavaren av en licens enligt detta system kan också anskaffa kapitalvarorna på den inhemska marknaden. I sådant fall kan den inhemska tillverkaren av kapitalvarorna ta i anspråk en rätt till tullfri import av sådana delar som behövs för att tillverka kapitalvarorna. Alternativt kan den inhemska tillverkaren ta i anspråk förmånen av den export som anses ha ägt rum till följd av leverans av kapitalvaror till en innehavare av en licens enligt systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror.

3.4.4 *Slutsatser om systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror*

(77) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och artikel 3.2 i grundförordningen. Den nedsatta tullen utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom den innebär en minskning av de tullintäkter som de indiska myndigheterna annars skulle ha fått. Den nedsatta tullen innebär också att exportören får en förmån, eftersom de tullar som inte behöver betalas vid import förbättrar företagets likviditet.

(78) Systemet är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat, eftersom licenserna i fråga inte kan erhållas utan exportåtagande. Systemet anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.

(79) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i enlighet med artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Kapitalvaror omfattas i enlighet med led i i bilaga I till grundförordningen inte av denna typ av godkända system, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportprodukterna.

3.4.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(80) I enlighet med artikel 7.3 i grundförordningen beräknade kommissionen subventionsbeloppet på grundval av beloppet av obetalda tullar på importerade kapitalvaror, fördelat över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana kapitalvaror i den ifrågavarande industrin. Subventionsbeloppet för översynsperioden beräknades därefter genom division av den totala summan obetalda tullar med avskrivningsperioden. Det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till översynsperioden, har justerats genom att ränta har lagts till för denna period för att återspegla förmånens fulla värde över tiden. För detta ändamål ansågs marknadsräntan i Indien under översynsperioden vara lämplig. För beräkningen av subventionsbeloppet (täljare) drogs, i de fall väl underbyggda ansökningar om detta lämnats in, sådana avgifter som var nödvändiga för att få subventioner av från denna summa, i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.

(81) I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelade kommissionen dessa subventionsbelopp över den totala exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(82) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,43 % för Reliance.

3.5 **Fokusmarknadssystemet**

(83) Kommissionen fastställde att sökandena använde sig av systemet med förhandstillstånd under översynsperioden.

3.5.1 *Rättslig grund*

(84) Fokusmarknadssystemet beskrivs närmare i punkt 3.14 i FTP 09–14 och punkt 3.8 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

3.5.2 *Stödberättigande*

(85) Alla exporterande tillverkare och exporterande handlare kan komma i fråga för detta system.

3.5.3 *Praktiskt genomförande*

(86) Enligt detta system är export av alla produkter, vilket inkluderar export av polyesterstapelfibrer, till de länder som anges i tabellerna 1 och 2 i tillägg 37(C) till förfarandehandboken 09–14 (volym I), berättigad till en tullkredit som motsvarar 3 % av fob-värdet. Från den 1 april 2011 är export av alla produkter till de länder som anges i tabell 3 i tillägg 37 C (särskilda fokusmarknader) berättigad till en tullkredit som motsvarar 4 % av fob-värdet. Vissa typer av exportverksamhet omfattas inte av systemet, t.ex. export av importerade eller omlastade varor, leverans likställd med export, export av tjänster och exportomsättning hos företag som omfattas av systemet med särskilda ekonomiska zoner/exportorienterade företag.

(87) Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet får överföras fritt och gäller under en period om 24 månader från och med det datum då intyget om berättigande till krediterna utfärdas. De kan användas för betalning av tull för efterföljande import av alla slags insatsvaror eller andra varor, inbegripet kapitalvaror.

(88) Intyget om berättigande till krediterna utfärdas vid den hamn från vilken exporten har gjorts och efter det att exporten utförts eller varorna avsänts. Förutsatt att sökanden ger myndigheterna kopior av alla relevanta exporthandlingar (t.ex. exportorder, fakturor, fraktsedlar, bankintyg om att exporten utförts) kan de indiska myndigheterna inte påverka beviljandet av tullkrediterna.

3.5.4 *Slutsats om fokusmarknadssystemet*

(89) Fokusproduktsystemet innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för fokusmarknadssystemet utgör ett finansiellt bidrag från Indiens myndigheter, eftersom krediten i slutändan kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar de tullinkomster som Indiens myndigheter annars skulle ha fått. Tullkrediter inom ramen för fokusmarknadssystemet innebär dessutom att exportören beviljas en förmån eftersom dess likviditet förbättras.

(90) Fokusmarknadssystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket led a i grundförordningen.

(91) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt restitutionssystem eller godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen. Det uppfyller inte de strikta reglerna i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. En exportör har ingen skyldighet att faktiskt förbruka de tullfritt importerade varorna i tillverkningsprocessen, och krediten beräknas inte på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inget system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av den exporterade produkten eller om det skett en alltför stor betalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. En exportör är berättigad till förmåner enligt fokusmarknadssystemet oavsett om insatsvaror har importerats eller inte. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror lokalt och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror har därför ändå rätt till förmåner enligt fokusmarknadssystemet. Dessutom kan en exportör använda tullkrediterna enligt fokusmarknadssystemet för att importera kapitalvaror, även om kapitalvarorna inte omfattas av ett godkänt tullrestitutionssystem enligt led i i bilaga I till grundförordningen, eftersom de inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran.

3.5.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(92) Den utjämningsbara subventionens storlek beräknades på grundval av den förmån som mottagaren fått under översynsperioden, i enlighet med sökandenas periodisering av krediterna och bokföring av dem som inkomster när exportåtagandet uppfyllts. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (täljare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(93) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,41 % för Reliance och 1,16 % för Reliance.

3.5.6 *Återkallande och ersättande av fokusmarknadssystemet*

(94) Den 1 april 2015 offentliggjorde den indiska regeringen den nya FTP för 2015–2020. I det nya dokumentet om utrikeshandelspolitiken ersätts fokusproduktsystemet med systemet för incitament till export av varor. Det är inte tillämpligt på export av den berörda produkten, eftersom PET-plast inte ingår i förteckningen över anmälda produkter. I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör ingen åtgärd genomföras när det gäller detta subventionssystem.

3.6 **Fokusproduktsystemet**

(95) Kommissionen fastställde att de sökande använde sig av systemet med förhandstillstånd under översynsperioden.

3.6.1 *Rättslig grund*

(96) Detta system beskrivs närmare i punkterna 3.15–3.17 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 och punkterna 3.9–3.11 i förfarandehandboken 09–14 (volym I).

3.6.2 *Stödberättigande*

(97) Enligt punkt 3.15.2 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken 09–14 kan exportörer av anmälda produkter i tillägg 37D till förfarandehandboken 09–14 (volym I) komma i fråga för detta system.

3.6.3 *Praktiskt genomförande*

(98) En exportör av de produkter som ingår i förteckningen i tillägg 37D till förfarandehandboken 09–14 (volym I) kan ansöka om tullkrediter inom ramen för fokusproduktsystemet motsvarande 2 % eller 5 % av fob-värdet på exporten. Den produkt som berörs av undersökningen förtecknas i tabell 1 i tillägg 37D och är berättigad till en tullkredit på 2 %.

(99) Fokusproduktsystemet är tillämpligt efter export, dvs. ett företag måste exportera för att vara berättigat till förmåner inom ramen för systemet. Företaget ska följaktligen lämna in en elektronisk ansökan till den relevanta myndigheten tillsammans med kopior av exportordern och fakturan, ett bankkvitto som visar att ansökningsavgifterna har betalats, en kopia av fraktsedlarna och ett bankintyg om att betalning erhållits eller ett intyg om inbetalning från utlandet i fall av direkt överlåtelse av handlingar. I fall där originalet av fraktsedlar och/eller bankintyg om att betalning erhållits har lämnats in i samband med ansökan om förmåner inom ramen för något annat system, kan företaget lämna in egenhändigt intygade kopior med uppgift om till vilken myndighet originalhandlingarna har lämnats in. En nätansökan om krediter inom ramen för fokusproduktsystemet kan omfatta som mest upp till 50 fraktsedlar.

(100) Det konstaterades att det enligt indiska redovisningsprinciper är möjligt att periodisera krediter inom ramen för fokusproduktsystemet och bokföra dem som inkomster i affärsredovisningen, efter det att exportåtagandet uppfyllts. Sådana krediter kan användas för att betala tull på senare import av alla slags varor, med undantag för kapitalvaror och varor som omfattas av importrestriktioner. Varor som importeras med hjälp av sådana krediter kan säljas på den inhemska marknaden (och påläggs då omsättningsskatt) eller användas på annat sätt. Krediter inom ramen för fokusproduktsystemet får överföras fritt och gäller under en period på 24 månader från och med utfärdandedagen.

3.6.4 *Slutsatser om fokusproduktsystemet*

(101) Systemet innebär att subventioner beviljas i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för fokusproduktsystemet utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullintäkter som de indiska myndigheterna normalt sett skulle ha tagit ut. Krediter inom ramen för fokusproduktsystemet innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras.

(102) Tullkreditsystemet är vidare rättsligt knutet till exportresultat och betraktas därför som selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 första stycket a i grundförordningen.

(103) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen eftersom det inte uppfyller de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Detta beror bland annat på att en exportör inte är skyldig att faktiskt förbruka de varor som importeras tullfritt i tillverkningsprocessen och att krediten inte beräknas på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt fokusproduktsystemet oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt systemet.

3.6.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(104) I enlighet med artiklarna 3.2 och 5 i grundförordningen beräknade kommissionen den utjämningsbara subventionens storlek som den förmån som mottagaren konstaterats erhålla under översynsperioden. I detta avseende ansågs det att mottagaren erhåller förmånen vid den tidpunkt då en exporttransaktion sker enligt detta system. Vid denna tidpunkt blir de indiska myndigheterna förpliktade att avstå från att ta ut tullen, vilket utgör ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a led ii i grundförordningen. När tullmyndigheterna har utfärdat en exporthandling som innehåller uppgifter om bl.a. storleken på den kredit som enligt fokusproduktsystemet ska beviljas för exporttransaktionen i fråga, kan de indiska myndigheterna inte längre påverka beviljandet av subventionen. Mot denna bakgrund bör förmånerna inom ramen för fokusproduktsystemet beräknas som summan av alla krediter som förvärvats i samband med exporttransaktioner inom ramen för detta system under översynsperioden.

(105) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 1,66 % för Reliance och 1,27 % för Reliance.

3.6.6 *Återkallande och ersättande av fokusproduktsystemet*

(106) Den 1 april 2015 offentliggjorde den indiska regeringen det nya dokumentet för utrikeshandelspolitiken för 2015–2020. I det nya dokumentet om utrikeshandelspolitiken ersätts fokusproduktsystemet med systemet för incitament till export av varor. Det är inte tillämpligt på export av den berörda produkten, eftersom PET-plast inte ingår i förteckningen över anmälda produkter. I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör ingen åtgärd genomföras när det gäller detta subventionssystem.

3.7 **Incitamentsystemet för ökad export**

(107) Kommissionen fastställde att Dhunseri använde systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte vid import av kapitalvaror under översynsperioden.

3.7.1 *Rättslig grund*

(108) Systemet med förmånstullar i exportfrämjande syfte beskrivs närmare i kapitel 3 punkt 3.14.4 i dokumentet om utrikeshandelspolitiken och kapitel 3 punkt 3.8.3 i förfarandehandboken 09–14.

3.7.2 *Stödberättigande*

(109) Systemet är tillgängligt för exportörer som exporterade under räkenskapsåren 2011–2012 och 2012–2013.

3.7.3 *Praktiskt genomförande*

(110) Systemets syfte är att ge incitament till att öka exporten. Systemet är regionspecifikt och omfattar export till Förenta staterna, Europa och Asien, samt 53 länder i Latinamerika och Afrika.

(111) En exportör skulle ha rätt till tullkrediter på 2 % av tillväxtökningen under ett räkenskapsår jämfört med föregående räkenskapsår av fob-värdet på exporten. Exportören bör lämna in ansökan om förmånen i slutet av det relevanta räkenskapsåret. Vinsten beräknas på grundval av den totala exportomsättning som exportören har uppnått. Den tullkredit som har beräknats och beviljats på detta sätt kan överföras fritt. En sådan kredit berättigar också till inköp på den inhemska marknaden och erläggande av skatt på tjänster.

3.7.4 *Slutsatser om incitamentsystemet för ökad export*

(112) Incitamentsystemet för ökad export innebär att subventioner beviljas i enlighet med artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen. En kredit inom ramen för incitamentsystemet för ökad export utgör ett finansiellt bidrag från de indiska myndigheterna eftersom krediten slutligen kommer att användas för att avräkna importtullar, vilket minskar beloppet av de tullintäkter som de indiska myndigheterna normalt sett skulle ha tagit ut. Krediter inom ramen för incitamentsystemet för ökad export innebär dessutom att exportörerna beviljas en förmån eftersom deras likviditet förbättras.

(113) Incitamentsystemet för ökad export är vidare rättsligt sett knutet till exportresultat och anses följaktligen vara selektivt och utjämningsbart enligt artikel 4.4 a i grundförordningen.

(114) Detta system kan inte betraktas som ett godkänt tullrestitutionssystem eller ett godkänt restitutionssystem som tillåter substitution i den mening som avses i artikel 3.1 a ii i grundförordningen eftersom det inte uppfyller de regler som fastställs i led i i bilaga I, bilaga II (definition av och regler rörande restitutionssystem) och bilaga III (definition av och regler rörande restitutionssystem som tillåter substitution) till grundförordningen. Detta beror bland annat på att en exportör inte är skyldig att faktiskt förbruka de varor som importeras tullfritt i tillverkningsprocessen och att krediten inte beräknas på grundval av de insatsvaror som faktiskt används. Det finns inte heller något system eller förfarande för att kontrollera vilka insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportprodukten eller om det skett en alltför stor återbetalning av importtull enligt led i i bilaga I och bilagorna II och III till grundförordningen. Slutligen är exportörer berättigade till förmåner enligt incitamentsystemet för ökad export oavsett om de importerar några insatsvaror över huvud taget. En exportör får förmånen genom att helt enkelt exportera varor, dvs. utan att behöva visa att insatsvaror importerats. Exportörer som köper alla sina insatsvaror på den inhemska marknaden och inte importerar några varor som kan användas som insatsvaror är således ändå berättigade till förmåner enligt incitamentsystemet för ökad export.

3.7.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(115) Kommissionen beräknade det utjämningsbara subventionsbeloppet utifrån den förmån som beviljats mottagarna under översynsperioden. I enlighet med artikel 7.2 och 7.3 i grundförordningen fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (täljare), eftersom subventionen är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(116) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,74 % för Dhunseri.

3.7.6 *Synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter*

(117) I sina synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade Dhunseri att systemet hade upphört att gälla och inte återinförts i det nya dokumentet om utrikeshandelspolitiken för 2015–2020.

(118) Kommissionen bekräftade att systemet inte hade återinförts med det nya dokumentet om utrikeshandelspolitiken och att inga åtgärder därför bör genomföras med avseende på incitamentsystemet för ökad export, i enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen. Kommissionen ändrade den övergripande subventionsmarginal som är tillämplig på Dhunseri i enlighet med detta.

3.8 **Inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling (i tabeller kallat *ITIRAD*)**

(119) Kommissionen fastställde att Reliance använde sig av systemet med befrielse från inkomstskatt under översynsperioden.

3.8.1 *Rättslig grund*

(120) Systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling beskrivs närmare i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt från 1961.

3.8.2 *Stödberättigande*

(121) Företag som är verksamma inom bioteknik eller någon form av tillverkning eller produktion av en artikel eller något föremål som inte är en artikel eller ett föremål som finns angivna i förteckningen i den elfte bilagan är berättigande för förmåner enligt detta system. Systemet inbegriper företag som är verksamma i tillverkningen av PET-plast.

3.8.3 *Praktiskt genomförande*

(122) För alla utgifter (andra än för mark eller byggnader) i samband med företagsinterna anläggningar för forskning och utveckling som godkänts av den indiska myndigheten för vetenskaplig och industriell forskning medges vid beräkning av inkomstskatten ett avdrag på 200 % av de faktiska kostnaderna.

3.8.4 *Slutsats om systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling*

(123) Systemet med inkomstskattestimulanser för forskning och utveckling innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 2.2 i grundförordningen beviljas. Skatteavdraget enligt avdelning 35(2AB) i lagen om inkomstskatt utgör ett ekonomiskt bidrag från de indiska myndigheterna, eftersom de minskar de skatteintäkter som annars skulle ha uppstått. Minskningen av inkomstskatt innebär dessutom att företaget får en förmån, eftersom dess likviditet förbättras.

(124) Ordalydelsen i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt bevisar att detta system enligt lag är selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a i grundförordningen och att systemet därför är utjämningsbart. Rätten att omfattas av detta system styrs inte av objektiva kriterier, som enligt artikel 4.2 b i grundförordningen ska vara neutrala. Förmåner inom ramen för detta system är endast tillgängliga för vissa näringsgrenar, eftersom de indiska myndigheterna inte har gjort systemet tillgängligt för alla sektorer. Denna begränsning innebär att systemet är selektivt, i det att begreppet ”grupp av företag eller industrier” i artikel 4.2 i grundförordningen är synonymt med att systemet begränsas till vissa sektorer. Denna begränsning är inte ekonomisk till sin karaktär och tillämpas inte generellt, t.ex. en begränsning på grundval av antalet anställda eller företagets storlek.

3.8.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(125) Kommissionen beräknade subventionsbeloppet på grundval av skillnaden mellan beloppet av inkomstskatt för översynsperioden med eller utan tillämpning av bestämmelserna i avsnitt 35(2AB) i lagen om inkomstskatt. Denna subvention gäller den totala försäljningen av den berörda produkten, inhemsk och export. Därför fördelades detta subventionsbelopp över exportomsättningen för den berörda produkten under översynsperioden (nämnare) i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen.

(126) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,04 % för Reliance.

3.8.6 *Synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter*

(127) I sina synpunkter på det slutliga meddelandet av uppgifter hävdade Reliance, trots noteringen ovan att inkomstskattebefrielsen gäller den samlade försäljningen av den berörda produkten, att kommissionen använde endast exportförsäljningen av den berörda produkten som nämnare för att beräkna systemets subventionsmarginal.

(128) Efter att ha granskat denna synpunkt räknade kommissionen om subventionsmarginalen i enlighet med detta. Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,01 % för Reliance.

3.9 **Västbengalens incitamentsystem 1999**

(129) Kommissionen fastställde att Dhunseri använde Västbengalens incitamentsystem för 1999 under översynsperioden.

3.9.1 *Rättslig grund*

(130) En närmare beskrivning av detta system såsom det tillämpas av delstaten Västbengalen finns i tillkännagivande nr 580-CI/H av den 22 juni 1999 från Västbengalens ministerium för handel och industri.

3.9.2 *Stödberättigande*

(131) Företag som etablerar en ny industrianläggning eller avsevärt utvidgar en befintlig industrianläggning i ekonomiskt underutvecklade områden kan få förmåner inom ramen för detta system. Det finns dock en uttömmande förteckning över branscher som inte omfattas, vilket innebär att företag inom vissa verksamhetsområden inte har rätt till några förmåner enligt incitamentsystemet.

3.9.3 *Praktiskt genomförande*

(132) Delstaten Västbengalen ger förmånsberättigade industriföretag incitament i form av olika förmåner, bland annat avskrivning av statlig skatt på försäljning (CST) och återbetalning av statlig mervärdesskatt (Cenvat), för att främja industriell utveckling i ekonomiskt underutvecklade områden i delstaten.

(133) För att beviljas förmåner enligt detta system måste företagen göra investeringar i ekonomiskt underutvecklade områden. Dessa områden, som motsvarar vissa territoriella enheter i Västbengalen, klassificeras i olika kategorier på grundval av ekonomisk utveckling, samtidigt som vissa utvecklade områden är uteslutna från dessa incitamentsystem. Vid fastställandet av stimulansbeloppet är huvudkriteriet investeringens storlek och det område i vilket företaget är beläget eller ska lokaliseras.

3.9.4 *Slutsatser om Västbengalens incitamentsystem*

(134) Detta system innebär att subventioner i den mening som avses i artikel 3.1 a ii och 3.2 i grundförordningen beviljas. Det utgör ett finansiellt bidrag från delstaten Västbengalen, eftersom de beviljade incitamenten, i detta fall avskrivning av statlig skatt på försäljning och återbetalning av statlig mervärdesskatt på försäljning av färdiga varor, minskar de skatteintäkter som annars skulle ha uppstått. Dessa stimulanser innebär också att företag beviljas förmåner, eftersom de förbättrar företagens ekonomiska situation genom att normalt tillämpliga skatter inte behöver betalas.

(135) Systemet är vidare regionalt selektivt i den mening som avses i artikel 4.2 a och 4.3 i grundförordningen, eftersom det bara är tillgängligt för vissa företag som har gjort investeringar inom vissa särskilt fastställda geografiska områden som omfattas av den berörda delstatens behörighet. Systemet är inte tillgängligt för företag som är belägna utanför dessa områden och förmånsnivån är dessutom olika hög beroende på vilket område som berörs.

(136) Västbengalens incitamentsystem 1999 är därför utjämningsbart.

3.9.5 *Beräkning av subventionens storlek*

(137) Kommissionen beräknade subventionens storlek på grundval av det belopp av omsättningsskatt och statlig mervärdesskatt på försäljning av färdiga varor som normalt skulle ha tagits ut under översynsperioden, men som inte behövde betalas till följd av tillämpningen av detta system. I enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen fördelades subventionsbeloppet (täljare) över den totala omsättningen under översynsperioden (nämnare), eftersom subventionen inte är knuten till exportresultat och inte beviljades på grundval av tillverkade, framställda, exporterade eller transporterade kvantiteter.

(138) Den subventionsmarginal som fastställdes av kommissionen inom ramen för detta system under översynsperioden uppgick till 0,09 % för Dhunseri.

3.9.6 *Rätt till förmån enligt Västbengalens incitamentsystem 1999 upphör*

(139) Dhunseri var berättigad till förmån från systemet under elva år efter den storskaliga kapacitetsutvidgningen. Denna rätt har gått ut och förnyades inte i maj 2014. Från och med denna dag ger systemet inte längre Dhunseri några förmåner.

(140) I enlighet med artikel 15.1 i grundförordningen bör ingen åtgärd genomföras när det gäller detta subventionssystem.

4. DE UTJÄMNINGSBARA SUBVENTIONERNAS STORLEK

(141) Kommissionen erinrar om att den subventionsmarginal som fastställts för Dhunseri i rådets förordning (EG) nr 1645/2005 var 13,9 % och den subventionsmarginal som fastställts för Reliance i rådets förordning (EG) nr 906/2011 var 10,7 %.

(142) Under den aktuella partiella interimsöversynen fann kommissionen att mängden utjämningssubventioner uttryckt som andel av värdet var 3,2 % för Dhunseri och 6,2 % för Reliance.

Tabell 1

Subventionsnivåer för de enskilda utjämningssystemen

	Systemet med förhandstillstånd	Tullrestitutionssystemet	EPCGS	Inkomstskattebefrielse	TOTALT
Dhunseri	—	3,27 %	—	—	3,2 %
Reliance	4,67 %	1,09 %	0,43 %	0,01 %	6,2 %

(143) Kommissionen erinrar om att utjämningstullarna som för närvarande gäller för import av PET-plast från Indien utgörs av specifika tullar. Kommissionen fann att de specifika utjämningstullarna uppgick till 35,69 euro per ton Dhunseri och 69,39 euro per ton för Reliance.

5. DE FÖRÄNDRADE OMSTÄNDIGHETERNAS VARAKTIGHET NÄR DET GÄLLER SUBVENTIONERING

(144) I enlighet med artikel 19.2 i grundförordningen undersöktes om de omständigheter som rör subventioneringen förändrades väsentligt under översynsperioden.

(145) Kommissionen fastställde att de sökande fortsatte att erhålla utjämningsbara subventioner från de indiska myndigheterna under översynsperioden. De subventioneringsnivåer som konstaterades under den aktuella översynen är lägre än de som konstaterades i förordning (EG) nr 1645/2005 respektive i förordning (EG) nr 906/2011. Inget tyder på att systemen kommer att upphöra eller att nya system kommer att införas inom en nära framtid.

(146) Eftersom det bevisats att de sökande subventioneras i lägre grad än tidigare och att de sannolikt kommer att fortsätta att subventioneras i lägre grad än vad som fastställdes i samband med den senaste översynen, dras slutsatsen att nivån på den nuvarande åtgärden är högre än den skadevållande subventioneringen och att nivån på åtgärderna därför bör anpassas efter de nya undersökningsresultaten.

6. NAMNÄNDRING FÖR EN AV DE SÖKANDE

(147) Dhunseri har informerat kommissionen om att företagets namn ändrades till Dhunseri Petrochem Limited den 1 april 2014 till följd av en omorganisation.

(148) Företaget anser att omorganisationen och namnbytet inte materiellt påverkar den aktuella översynen, eftersom företaget redan drev teavdelningen och den petrokemiska avdelningen som två separata enheter inom företaget, med två olika redovisningar.

(149) Kommissionen har undersökt den information som tillhandahållits och dragit slutsatsen att namnbytet på intet sätt påverkar de aktuella resultaten.

7. **PRISÅTAGANDEN**

(150) Efter det slutliga meddelandet av uppgifter lade både Dhunseri och Reliance fram prisåtaganden. Båda erbjudanden tillbakavisades eftersom subventionernas art skapar en situation där tillämpningen av åtaganden om ett minimiimportpris skulle ha lett till ökad subventionering. Detta förklaras av att subventioneringens nivå enligt tullrestitutionssystemet, som används av båda företagen, beror på fob-värdet av de produkter som exporteras enligt detta system. De båda företagens och deras gruppers struktur skulle dessutom ha gjort praktiskt omöjlig en effektiv övervakning av företaget.

(151) Denna förordning överensstämmer med yttrandet från den kommitté som inrättades genom artikel 15.1 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 ([1]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den relevanta raden i tabellen om Dhunseri Petrochem & Tea Limited i artikel 1.2 i genomförandeförordning (EG) nr 461/2013 ska ersättas med följande:

Land	Företag	Utjämningstullsats (EUR/ton)	Taric-tilläggsnummer
”Indien	Dhunseri Petrochem Limited	35,69	A585”

Den relevanta raden i tabellen om Reliance Industries Limited i artikel 1.2 i genomförandeförordning (EG) nr 461/2013 ska ersättas med följande:

Land	Företag	Utjämningstullsats (EUR/ton)	Taric-tilläggsnummer
”Indien	Reliance Industries Limited	69,39	A181”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 3 augusti 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 22.12.2009, s. 51).